

Informacje dla autorów

Guidelines for Authors

1. Redakcja „Annales UMCS. Sec. FF” przyjmuje do druku artykuły naukowe wcześniej nieopublikowane. Zgłoszenie artykułu do czasopisma oznacza, że autor wyraża zgodę na jego publikację w wersji papierowej oraz elektronicznej na stronie czasopisma (<https://journals.umcs.pl/ff>).

2. Artykuły zgłaszane do „Annales UMCS. Sec FF” powinny być napisane w języku polskim lub językach kongresowych, zapisane w formacie doc oraz PDF. Teksty powinny mieć długość nieprzekraczającą 30 000 znaków (wraz z bibliografią). Redakcja zastrzega sobie prawo do skracania tekstów lub odrzucania tekstów niespełniających wymogów formalnych.

3. Materiały do druku należy zgłaszać w formie elektronicznej przez Platformę Czasopism UMCS¹, rejestrując się na stronie internetowej journals.umcs.pl/ff. Przesłane teksty powinny być napisane za pomocą jednego z typowych edytorów, najlepiej w najnowszych wersjach MS Word for Windows. W przypadku stosowania nietypowego edytora tekstu należy dołączyć pliki w formie RTF. Tekst powinien być przygotowany przy wyłączonej funkcji automatycznego dzielenia wyrazów. Format czcionki: Times New Roman, wielkość 12, odstęp między wierszami 1,5. Numery stron umieszczamy na dole, na środku. Jeśli tekst zawiera nietypowe fonty, należy je dołączyć jako pliki pomocnicze. Rysunki, wykresy, tabele, fotografie

¹ Zakładając konto w profilu czasopisma, Autor jednocześnie wyraża zgodę na otrzymywanie powiadomień drogą mejlową. Newslettery będą informowały o ukazaniu się nowych numerów czasopisma lub innych spraw związanych z działalnością czasopisma.

przesyłamy jako odrębne pliki (w formacie JPG lub TIFF). Rozdzielczość materiału ilustracyjnego, zarówno skanowanego, jak i importowanego z grafiki wektorowej, powinna wynosić 300 dpi). W tekście należy zaznaczyć przeznaczone dla nich miejsce, a także podać tytuł oraz źródło ilustracji. Tabele, schematy i rysunki powinny być ponumerowane i posiadać tytuł czy też podpis.

4. W ramach artykułu prosimy o przestrzeganie niniejszego układu:

Autor (imię i nazwisko): w języku oryginału, przy alfabetach cyrylickich zapis również w języku angielskim (według zapisu w paszporcie),

Afiliacja (instytucja, kraj) w języku polskim oraz angielskim,

Numer ORCID²,

Adres e-mail (do opublikowania w piśmie),

Dane teleadresowe autora (adres, telefon służbowy do opublikowania w piśmie),

Tytuł w języku oryginału, angielskim i polskim (jeśli język angielski lub polski jest językiem tekstu, pojawia się na pierwszej pozycji).

Tekst. Jeśli tekst dzielony jest na części, prosimy o podanie numeracji arabskiej, śródtytuły należy wyboldować – prosimy o niestosowanie kapitalików.

Bibliografia (w kolejności: źródła, opracowania – według stylu APA).

Abstrakty i słowa kluczowe w języku oryginału, angielskim i polskim (500–800 znaków). Abstrakty powinny zawierać informacje dotyczące: 1) przedmiotu, celu artykułu, jego problemu badawczego; 2) bazy teoretycznej, metody badawczej; 3) analizy materiału; 4) interpretacji analizy; 5) wniosków. Słowa kluczowe (5–7) wymienione pod abstraktem muszą pojawić się w treści abstraktu.

5. Wraz z tekstem (jako plik pomocniczy) powinny być złożone następujące dane o autorze: imię i nazwisko, kraj, państwo, miejsce pracy (uczelnia lub inna instytucja, katedra/zakład, funkcja, adres miejsca pracy), stopień oraz tytuł naukowy, specjalność naukowa, zainteresowania naukowe, e-mail (najlepiej służbowy), adres mailowy do korespondencji, wykaz pięciu najważniejszych publikacji autora. Przysyłając dane osobowe, autor wyraża zgodę na ich upublicznienie zarówno w wersji drukowanej, jak i elektronicznej pisma.

Wzór zapisu:

Ewa Golachowska – Polska, Warszawa, Instytut Slawistyki PAN w Warszawie; dr hab., prof. Instytutu Slawistyki PAN; specjalizacja: językoznawstwo; zainteresowania naukowe: socjolingwistyka, pogranicze polsko-wschodniosłowiańskie, związki języka, religii i tożsamości; e-mail: ewa.golachowska@wp.pl

² Numer ORCID można uzyskać po zalogowaniu się na stronie: <https://orcid.org/>.

Wybrane publikacje (maksymalnie 5):

1. Golachowska, Ewa. (2012). *Jak mówić do Pana Boga? Wielojęzyczność katolików na Białorusi na przełomie XX i XXI wieku*. Warszawa: Sławistyczny Ośrodek Wydawniczy, AGADE.

2.

3.

4.

5.

6. Cytaty krótkie ujmujemy w cudzysłów (bez kursywy). Cytaty długie (powyżej 3 wierszy) wyróżniamy graficznie, stosując czcionkę 10 pkt, odstęp 1, pojedynczą interlinia. W przypadku cytatu obcojęzycznego prosimy o podanie tłumaczenia na język tekstu w przypisie (z informacją o autorze tłumaczenia). Cytat w cytacie należy umieścić w cudzysłowie francuskim, np. «wierzone».

7. Tytuły książek, utworów poetyckich, artykułów, filmów, audycji telewizyjnych i radiowych należy zapisywać kursywą. W cudzysłów ujmuje się tytuły czasopism, wystaw, konferencji, sesji naukowych.

8. Uwagi odautorskie należy umieścić w nawiasie kwadratowym, dopisując inicjały autora, np.: „oddął wielkie usługi Bankowi [Handlowemu – uzup. M.G.-S.], personelowi bankowemu oraz różnym instytucjom społecznym krajowym”.

9. Skracać przywoływany fragment tekstu, należy wstawić w miejscu skrótu wielokropek w nawiasie kwadratowym: [...].

10. Przy pierwszym wymienieniu/przytoczeniu osoby podaje się jej pełne imię i nazwisko. W przypadku kolejnych przywołań podajemy tylko nazwisko.

11. Należy stosować określenia skrótowe typu: m.in., np., tzw., II poł. XIX w., I wojna światowa, II wojna światowa. W przypadku posługiwania się w tekście skrótami własnymi wykaz skrótów wraz z objaśnieniami należy zamieścić pod tekstem, a przed bibliografią.

12. Wyrazy obcojęzyczne należy zapisywać kursywą, np. *sui generis*.

13. Przedziały czasowe i zakresy stron (np. lata 1904–1914, s. 123–127) łączy się półpauzą bez spacji.

14. Liczby należy zapisywać słownie (nie dotyczy dat oraz danych statystycznych).

15. Zapis dat według wzoru: 12 maja 2001 roku. Nie należy skracać wyrazów rok i wiek.

16. W przypadku przywoływania nazw instytucji za pierwszym razem podajemy pełną nazwę wraz ze skrótcem, w kolejnych przywołaniach należy posługiwać się skrótcem.

Przykład: Planowana reforma nie objęła Szkoły Głównej Handlowej (SGH). W kolejnych latach absolwenci SGH mogli zatem aplikować o środki bez konieczności wersyfikowania danych.

14. W przypadku skrótowców powszechnie wykorzystywanych (np. ZSRR, USA) nie ma potrzeby przywoływania pełnej nazwy.

15. Prosimy, aby nie stosować tzw. twardych spacji i miękkich enterów (wymuszonego łamania wiersza).

16. Wszystkie wyróżnienia prosimy zaznaczać poprzez pogrubienie. Prosimy o niestosowanie podwójnych wyróżnień.

15. Teksty złożone do „Annales UMCS. Sec. FF” powinny być poprawne pod względem językowym i przygotowane zgodnie z określonymi przez redakcję zasadami. Teksty niespełniające tych wymogów nie będą przyjmowane do druku.

16. Brak reakcji autora na prośbę Redakcji o nadesłanie niezbędnych do druku artykułu danych lub modyfikację tekstu, jak również niewykonanie przez autora w wyznaczonym terminie korekty autorskiej będzie traktowane jako rezygnacja z druku danej publikacji.

17. Autorzy opublikowanych w „Annales UMCS. Sec. FF” artykułów naukowych otrzymują bezpłatnie 1 egzemplarz półrocznika.

18. Odpowiedzialność wynikającą z praw autorskich i praw wydawniczych ponosi autor publikacji.

19. Wszelkie formy plagiatu i autoplagerii będą traktowane przez Redakcję jako przejawy nierzetelności naukowej. Redakcja będzie dokumentować takie

przypadki oraz powiadamiać stosowne instytucje o łamaniu i naruszaniu zasad etyki obowiązujących w nauce.

20. Przyjęcie artykułu do druku pisma jest równoznaczne z wyrażeniem zgody autora na upowszechnienie tekstu w elektronicznych bazach danych, z którymi współpracuje redakcja.

21. Nietypowe czcionki, znaki czy symbole powinny zostać dołączone osobno lub przesłane do redakcji „Annales UMCS. Sec FF”.

PRZYPISY

W „Annales UMCS. Sec. FF” obowiązuje zapis przypisów w stylu APA (przypisy wewnątrztekstowe). Przypisy dolne pełnią funkcję poszerzającą, nie zaś lokalizującą – należy sięgać po przypisy tego rodzaju, gdy wtrącenie zaburzałoby główny wywód, lecz w istotny sposób poszerza kontekst badań. Przytoczenia w przypisach dolnych należy lokalizować według wzoru obowiązującego dla tekstu głównego.

Prace przywoływane w całości w tekście należy opatrzyć nazwiskiem autora i datą, zaś fragmenty prac należy opatrzyć dodatkowo numerem strony (lub numerami stron). Szczegółowe wytyczne znajdują się poniżej.

A. Jeden autor

Zawsze należy podać nazwisko autora i datę publikacji pracy bez względu na to, ile razy praca jest przywoływana. Jeśli przywołano więcej niż jedną pracę danego autora opublikowaną w tym samym roku, należy dodać kolejne litery alfabetu przy dacie (np. 2001a).

Jak wynika z ustaleń Markiewicza (2001)...

Literaturoznawcy wskazują, iż ... (Kowalczuk, 2001a).

Gdy lokalizowany jest konkretny fragment pracy, należy dodać numer strony (lub numery stron) po dacie wydania, wprowadzając uprzednio skrót s.

Jak wynika z ustaleń Markiewicza (2001, s. 34)...

Literaturoznawcy wskazują, iż ... (Kowalczuk, 2001a, s. 98–111).

Jeśli występuje więcej niż jeden autor o danym nazwisku, należy wprowadzić pierwszą literę imienia.

Badacz argumentował, że (Kowalski, A., 2001)... Z kolei według nowszej propozycji teoretycznej (Kowalski, B., 2005)

B. Dwóch autorów

Zawsze należy podać nazwiska obu autorów i datę publikacji ich pracy, bez względu na to, ile razy praca jest przywoływana. Jeśli przywołano więcej niż jedną pracę tych autorów opublikowaną w tym samym roku, należy dodać kolejne litery alfabetu. Nazwiska autorów zawsze należy łączyć spójnikiem „i”, zgodnie z językiem publikacji.

Kowalewski i Nowak (1999) twierdzą, że... Dotychczasowe prace (Kowalewski i Nowak, 1999) wskazują na...

Gdy lokalizowany jest konkretny fragment pracy, należy dodać numer strony (lub numery stron) po dacie wydania, wprowadzając uprzednio skrót s.

Kowalewski i Nowak (1999, s. 15) twierdzą, że... Dotychczasowe prace (Kowalewski i Nowak, 1999, s. 15–21) wskazują na...

C. Trzech i więcej autorów.

Przywołanie po raz pierwszy – należy wymienić nazwiska wszystkich autorów, rozdzielając je przecinkami i stawiając spójnik „i” pomiędzy dwoma ostatnimi nazwiskami. Przy kolejnych wskazaniach tej samej pracy należy podać nazwisko pierwszego autora oraz zastosować określenie „i współpracownicy” (w wersji skróconej „i wsp.” w przypadku umieszczenia przywołania nazwisk w strukturze zdania) lub „i in.” (w przypadku, gdy nazwiska autorów nie stanowią części struktury zdania). Gdy autorów jest więcej niż 6, należy wymienić tylko nazwisko pierwszego autora, zarówno gdy praca przywoływana jest po raz pierwszy, jak i w późniejszych przywołaniach, natomiast pozostałych autorów należy określić jako współpracowników

Przywołanie po raz pierwszy:

Jak sugerują Nowak, Kowalski i Tomaszewski (2003) ... Badania (Nowak, Kowalski i Tomaszewski, 2003) wskazują, że ...

Kolejne przywołania:

Badania Nowaka i współpracowników (2003) wskazują, że ... Badania te (Nowak i in., 2003) ...

W przypadku przywoływania fragmentów obowiązuje ta sama zasada jak przy okazji prac pojedynczego autora. Po dacie wydania należy postawić skrót „s.” i podać numer strony (numery stron).

D. Przywoływanie jednocześnie kilku prac

Należy wymienić je alfabetycznie (i chronologicznie), według nazwiska pierwszego autora. Przywołania kolejnych prac muszą być oddzielone średnikiem i umieszczone w nawiasie. Lata wydania prac tego samego autora/autorów muszą być oddzielone przecinkiem.

(Kowalski, 2001; Nowak i Kowalski, 1998) (Kowalski, 1990, 1995, 2001a, 2001b; Nowak i Kowalski, 1998)

W przypadku przywoływania fragmentów obowiązuje ta sama zasada jak przy okazji prac pojedynczego autora. Po dacie wydania należy postawić skrót „s.” i podać numer strony (numery stron).

E. Przywoływanie pracy za innym autorem

Nowakowski twierdził, że ... (1988; za: Tomaszewska, 2000) Badania sugerują, iż ... (Nowakowski, 1988; za: Tomaszewska, 2000).

W przypadku przywoływania konkretnych fragmentów obowiązuje ta sama zasada jak przy okazji prac pojedynczego autora. Po dacie wydania należy postawić skrót „s.” i podać numer strony (numery stron).

F. Jeśli nie ma autora – w tekście podajemy tytuł pracy (książki, słowniki – kursywą; artykuły, rozdziały, strony internetowe bierzemy w cudzysłów). Jeśli tytuł jest bardzo długi, można podać tylko jego początek (3–4 pierwsze słowa). Rok, strony jak w pozostałych przypadkach, np.:

Podobne badanie opisują amerykańscy badacze („Metafory w naszym...”, 2005, s. 42).

BIBLIOGRAFIA W STYLU APA

Zestawienie bibliograficzne powinno zawierać jedynie prace przywoływane lub cytowane w tekście, które były przeczytane przez autora tekstu, nie należy umieszczać w bibliografii prac, które przywoływano za innym autorem. Nie należy numerować/wypunktowywać kolejnych adresów bibliograficznych, każdą nową pracę należy zacząć od nowego akapitu. Publikacje zapisujemy alfabetycznie według nazwiska pierwszego autora. Prace tego samego autora należy podać w kolejności od najstarszej do najmłodszej. Zestawienie bibliograficzne dzielimy na dwie części – źródła i opracowania. Zapisy bibliograficzne w alfabetykach cyrylicy należy podać w transkrypcji na łacinkę (według normy ISO 9; <https://www.translitteration.com/translitteration/en/ukrainian/iso-9/>) oraz w nawiasie kwadratowym w oryginalnym zapisie.

Wzór

Fedosova, Ol'ga Ivanovna. (2010). Lingvističeskij status gemeronima (na materiale rossijskich i britanskich nazvanij SMI). Izvestiâ Volgogradskogo gosudarstvennogo pedagogičeskogo universiteta, 5(49), s. 76–80. [Федосова, Ольга Ивановна.

(2010). Лингвистический статус гемеронима (на материале российских и британских названий СМИ). *Известия Волгоградского государственного педагогического университета*, 5(49), с. 76–80.]

a) Książka jednego autora

Batowski, Henryk. (1988). *Między dwiema wojnami 1919–1939. Zarys historii dyplomatycznej*. Kraków: Wydawnictwo Literackie.

b) Książka wielu autorów

Bazyłow, Ludwik, Wiczorkiewicz, Piotr. (2005). *Historia Rosji*. Wrocław: Ossolineum.

c) Opis rozdziału w książce

Jurkowski, Roman. (2001). „W epoce defensywy narodowej”. Działalność i poglądy społeczno-polityczne Edwarda Woyniłłowicza w latach 1878–1909. W: Marian Mroczko (red.), *Polska i Polacy. Studia z dziejów polskiej myśli i kultury politycznej XIX i XX wieku* (s. 67–89). Gdańsk: Wydawnictwo Uniwersytetu Gdańskiego.

d) Opis książki pod redakcją

Stępnik, Krzysztof (red.). (2005). *Rewolucja lat 1905–1907. Literatura. Publicystyka. Ikonografia*. Lublin: Wydawnictwo UMCS.

e) Opis artykułu w czasopiśmie (wszystkie człony tytułu czasopisma – poza spójnikami i przymkami – zapisywane są wielkimi literami; jeśli czasopismo posiada osobną numerację zeszytów, numer zeszytu zapisujemy po numerze rocznika w nawiasie).

Szpoper, Dariusz. (2009). Edward Woyniłłowicz i Mińskie Towarzystwo Rolnicze – przyczynek do dziejów polskiej myśli politycznej w Cesarstwie Rosyjskim do 1914 roku. *Studia Iuridica Toruniensia*, 5(2), s. 26–56.

f) Opis artykułu z numerem DOI

Szpoper, Dariusz. (2009). Edward Woyniłłowicz i Mińskie Towarzystwo Rolnicze – przyczynek do dziejów polskiej myśli politycznej w Cesarstwie Rosyjskim do 1914 roku. *Studia Iuridica Toruniensia*, 5, s. 26–56. DOI: xxxxxxxxxxxx.

g) Opis pracy niepublikowanej

Legutko. Grażyna (w druku). *Wizje przeszłości. Akcent*, 26.

h) Tekst ze strony internetowej

Woyno, Jacek. (2012). *Materiały archiwalne do dziejów I Korpusu Polskiego w Rosji 1917–1918*. Pobrano z: http://archiwumcaw.wp.mil.pl/biuletyn/b24/b24_1.pdf (dostęp: 01.04.2016).

i) Jeśli nie ma autora

Merriam-Webster's Collegiate Dictionary. (1993). Springfield, MA: Merriam-Webster.

j) Jeśli artykuł z gazety nie ma autora

Więści z Przemysła. (2010). *Gazeta Wyborcza*, 236, s. 7.